

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 3T/8/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010019
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2012:1612010019.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, samosudkyňou JUDr. Danicou Veselovskou, v trestnej veci obžalovaného S. S. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a) a c) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. marca 2012 takto

rozhodol:

Obžalovaný S. S., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom M. č. X, K.,
nezamestnaný,

sa uznáva za vinného, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojich detí Z. S., nar. XX. XX. XXXX, a B. S., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom Z., M. č. 1, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, deklarovanej uznesením Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 01. 07. 2005, č.k. 25P/222/2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 20CoP/50/2005 zo dňa 31. 10. 2005, právoplatným dňa 15. 12. 2005, keď predbežným opatrením bol zaviazaný prispievať na výživu syna Z. sumou 645,- Sk (21,41 €) a na výživu dcéry B. sumou 645,- Sk (21,41 €) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky detí Q. C., bytom Z., M. č. 1, a následne rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 19. 06. 2006, sp.zn. 25P/20/2006, právoplatným dňa 19. 07. 2006, bol zaviazaný prispievať na výživu syna Z. sumou 800,- Sk (26,56 €) a na výživu dcéry B. sumou 700,- Sk (23,24 €) mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci taktiež k rukám matky Q. C., si túto zákonnú povinnosť riadne neplnil na syna Z. od 01. 07. 2005 do 30. 04. 2006, a na dcéru B. od 01. 07. 2005 do 15. 12. 2011 s výnimkou výživného, ktoré zaplatil, a to v roku 2006 sumu 3.700,- Sk (122,82 €), v roku 2007 sumu 5.550,- Sk (184,23 €), v roku 2008 sumu 24.400,- Sk (477,99 €), pričom v období od 01. 07. 2005 do 31. 12. 2005 a od 01. 07. 2006 do 30. 06. 2011 bol v hmotnej núdzi a poberal dávky v hmotnej núdzi, dôsledku čoho mu vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 1.240,72 €, navyše týmto konaním vydal svoju dcéru B. S. do nebezpečenstva núdze, ktorú odvrátil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Malacký poskytovaním dávok v hmotnej núdzi v dobe od 01. 05. 2006 do 30. 09. 2006 v celkovej výške 3.500,- Sk (116,18 €),
t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov z nedbanlivosti neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, vydal oprávnenú osobu nebezpečenstvu núdze, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a) a b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 2, 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný S. S. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd vykonal vo veci dokazovanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov Q. C., Z. S., B. S. a Z. S., podľa § 269 Trestného poriadku vykonal listinné dôkazy a zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný S. S. pripustil, že v rozhodnom období výživné pre Z. a B. riadne neplatil ich matke Q. C., avšak bolo to z dôvodu, že neskôr už u nej nebývali. Z. býval u priateľky v C. A. a B. u priateľa. Od dcéry dostal obžalovaný SMS, aby matke Q. C. peniaze neposielal, nakoľko táto ich prepíše. Obžalovaný dával peniaze z titulu výživného svojej matke Z. S., a to poštu ako aj v hotovosti. K celkovej sume sa obžalovaný vyjadriť nevedel, uviedol len, že v hotovosti dal matke opakovane 3 až 5 tisíc korún. Dcére B. dával vreckové 5 až 20 €, keď ho navštevovala. Synovi vreckové nedával, ten ho nenavštevoval. O deti sa reálne starala matka obžalovaného Z. S., preto dával peniaze jej, a len tu mal istotu, že peniaze sa dostanú deťom. Dôvodom, prečo neplatil výživné v riadnych termínoch a v určenej výške bola nepriaznivá finančná situácia, do ktorej sa dostal preto, že najprv boli deti zverené jemu, kedy ho zamestnávateľia diskriminovali, pretože mal 2 deti, následne sa z neho stal dlhodobo nezamestnaný. Naposledy bol obžalovaný zamestnaný v roku 2006, kedy bol prepustený pre znižovanie stavov. V súčasnosti poberá sociálne dávky vo výške 118,- €, prácu si hľadá. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na M. vo výške 27,- € mesačne, tú si už riadne plní.

Svedkyňa Q. C. uviedla, že deti bývali u nej, Z. do 16 roku veku a B. do leta 2011, kedy sa odsťahovala k priateľovi. Medzitým na krátku chvíľu v lete 2011 odišla k otcovi, ale vrátila sa, lebo jej robil zle. Svedkyňa bola od roku 2005 do roku 2009 riadne zamestnaná, následne ostala na sociálnych dávkach, vtedy boli deti u nej. Obžalovaný buď platil výživné poštovými poukážkami, alebo neplatil. Svedkyňa má vedomosť, že obžalovaný posielal peniaze na deti svojej matke, ktorá ich dala deťom. Svedkyňa poberala náhradné výživné, k výške ani obdobiu sa vyjadriť nevedela. Poprela požívanie alkoholu vo zvýšenej miere.

Svedok Z. S. uviedol, že od roku 2005 do roku 2007 aj so sestrou bývali u matky, odmalička sa však o nich starala babka, aj keď bývali u otca. Znamená to, že im babka kupovala oblečenie, jedlo, cestovné lístky a pod. V čase, keď bývali u matky, mali stravu a ostatné veci od matky. Otec mu nedával žiadne peniaze. Od roku 2006 je svedok zamestnaný a sám sa živí. Jeho matka si vie vypiť, ale nie je žiadna alkoholička.

Svedkyňa B. S. uviedla, že v roku 2005 sa s bratom presťahovali od otca k matke, v roku 2006 bola striedavo u matky a u babky, v roku 2007 u babky, v roku 2008 striedavo u matky a babky, v roku 2009 u priateľa, v roku 2010 striedavo u matky a babky, v roku 2011 u otca a v súčasnosti u priateľa. Ošatenie a stravu jej vždy zabezpečovala babka. Je pravou, že svedkyňa formou SMS žiadala otca, aby neposielal peniaze matke, lebo ich prepíše a prafajčí. Keď boli zverení otcovi, matka výživné neplatila a nestarala sa o nich celých 8 rokov. Otec jej dával vreckové.

Svedkyňa Z. S. uviedla, že jej vnúčatá sú jej deťmi, rodičia im dali len život, a to je všetko. Žiaden z rodičov nemal nikdy dosť peňazí. Obžalovaný jej niekedy platil výživné poštovými poukážkami, za tieto peniaze svedkyňa kupovala pre deti stravu, ošatenie. Ak výživné neplatil, potreby detí financovala svedkyňa, a to napriek svojmu onkologickému ochoreniu. Peniaze od obžalovaného matke detí nedávala, lebo by ich prepila, a aj tak B. posielala k nej, keď bola hladná. Svedkyňa to robila za svojho syna.

Z listinných dôkazov súd poukazuje na uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 25P/222/2005 zo dňa 01. 07. 2005, uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 20CoP/50/2005 zo dňa 31. 05. 2005, rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 25P/20/2006 zo dňa 19. 06. 2006, rodné listy, poštové poukážky, fotodokumentáciu SMS, dohody o aktivačných prácach, potvrdenia o návšteve školy, oznámenia exekútora, správy úradu práce, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Malackách o zaradení obžalovaného do evidencie uchádzačov o zamestnanie, potvrdenia a rozhodnutia úradu práce o výške čerpaných sociálnych dávok, správy Sociálnej poisťovne, správy o povesti obžalovaného a odpis z registra trestov.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že obžalovaný napriek tomu, že sa necítil byť vinný, nepoprel, že výživné pre svoje deti v rozhodnom období neplatil riadne, tzn. spôsobom, v rozsahu a v lehotách určených súdom. Súdnym rozhodnutím bol zaviazaný platiť výživné k rukám matky maloletých detí Q. C., do výchovy ktorej boli deti regulérne zverené. Skutočnosti uvádzané obžalovaným, ktoré vyvrátené neboli (deti neboli po celú dobu u matky, matka sa riadne nestarala, požívala alkohol vo zvýšenej miere), nemajú vplyv na jeho povinnosť platiť výživné Q. C., nakoľko nie je právom obžalovaného svojvoľne sa rozhodnúť, že bude platiť výživné pre deti inej osobe, hoc i takej, ktorá sa o deti reálne stará. Ak by obžalovaný však k rukám starej matky detí platil sumu zodpovedajúcu výživnému pravidelne, každý mesiac a vo výške určenej súdom, mohla by mať takáto okolnosť vplyv na závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, a vtedy by sa súd zaoberal aj otázkou, či konanie obžalovaného svojou závažnosťou zodpovedá trestnému činu v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona. Z listinných dôkazov však vyplýva, že obžalovaný zaplatil svojej matke v januári 2007 sumu 500,- Sk, v júli 2007 sumu 400,- Sk, v januári sumu 3.000,- Sk, v marci 2008 sumu 6.000,- Sk, vo februári 2008 sumu 1.000,- Sk, t.j. spolu 10.900,- Sk (361,81 €), čo zďaleka nezodpovedá jeho dlhu na výživnom vo výške 1.240,72 €.

Zavinenie obžalovaného, a tým aj vznik jeho trestnej zodpovednosti súd vzhladol v tom, že preukázateľne nevyvinul dostatočné úsilie, aby si našiel zamestnanie s pravidelným príjmom, evidoval sa síce na úrade práce, kde mu nebolo ponúknuté vhodné zamestnanie, avšak ako otec v tom čase troch maloletých detí, ktorého zdravotný stav mu nebránil pracovať, bol povinný aj sám aktívne prácu vyhľadávať, aspoň brigádnickou formou. Zavinenie obžalovaného súd vyhodnotil podľa § 16 písm. a) Trestného zákona ako vedomú nedbanlivosť a uznal ho vinným.

Súd konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a) a b) Trestného zákona, keď obžalovaný S. najmenej tri mesiace v období dvoch rokov zavinene neplnil zákonnú povinnosť vyživovať svoje deti. Závažnejší spôsob konania v zmysle ods. 3 písm. b) § - u 207 Trestného zákona je daný dĺžkou obdobia neplnenia vyživovacej povinnosti, a to po dobu viac ako 2 roky, čo zvyšuje závažnosť konania obžalovaného, preto súd dospel k záveru, že obžalovaný naplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživ, a navyše v čase, keď mal vyživovaciu povinnosť už len voči dcére B., túto vydal do nebezpečenstva núdze, ktorú odvrátil štát poskytovaním náhradného výživného matke, preto bolo potrebné jeho konanie kvalifikovať aj podľa ods. 3 písm. a) § - u 207 Trestného zákona.

Obžalovaný S. S. má 5 záznamov v registri trestov, prvé tri odsúdenia sú zahladené. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/44/2010 uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18. 06. 2010. Predtým mu tiež plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia podľa trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/272/2009 zo dňa 03. 12. 2009, ktorý bol v rámci ukladania súhrnného trestu zrušený. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Opakovane bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolužitiu.

Súd zisťoval pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona a zistil, že u obžalovaného nie sú dané žiadne takéto okolnosti, pomer je teda 0:0. Na okolnosť, že obžalovaný už bol odsúdený pre trestný čin súd v zmysle § 37 písm. m) in fine Trestného zákona neprihliadol, nakoľko toto by bolo zohľadnené v neprospech obvineného 2 razy, keď spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a je potrebné aplikovať ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona (t.j. uložiť nepodmienený trest).

Keďže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 0:0, súd v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona ukladal trest podľa základnej trestnej sadzby uvedenej v § 207 ods. 3 Trestného zákona, ktorá je až na 1 až 5 rokov. Pri výmere trestu súd zohľadnil okrem všeobecných kritérií aj okolnosti v rodine obžalovaného, ktoré viedli k neplateniu výživného a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, čo zodpovedá závažnosti a charakteru trestného činu, a spĺňa podmienky individuálnej a generálnej prevencie. Nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, súd mu obligatórne v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona uložil nepodmienečný trest, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.